Čís. 396 dis.

Je kárným přečinem zlehčení cti a vážnosti stavu, uplatňuje-li advokát neplatnost smíru, k němuž straně radil, ač nebyl přesvědčen o jeho právní účinnosti, a při jehož uzavření spolupůsobil jako její zástupce.

Nezáleží na tom, zda znal již v době ujednání smíru okolnosti, které jej činily neplatným, nebo se o nich dověděl až později.

(Rozh. ze dne 16. prosince 1939, Ds II 40/39.)

Nejvyšší soud uznal jako soud odvolací v kárných věcech advokátů a kandidátů advokacie o odvolání obviněného advokáta z nálezu kárné rady advokátní komory, jímž byl odvolatel uznán vinným kárnými přečiny porušení povinností povolání a zlehčení cti a vážnosti stavu, právem:

Odvolání se částečně vyhovuje a napadený kárný nález se změňuje tak, že se obviněný tím, že poradil svému klientu P., aby uzavřel soudní smír, o jehož právní účinnosti nebyl přesvědčen a jímž se P. druhé straně zavázal vykliditi pod exekucí byt, a že při sepisu tohoto smíru spolupůsobil jako P-ův právní zástupce, avšak povolení exekuce na základě tohoto smíru napadl jménem svého klienta rekursem a žalobou o nepřípustnost exekuce, v nichž uplatňoval právní závady tohoto smíru, dopustil kárného přečinu zlehčení cti a vážnosti stavu.

Důvody:

Odvolání není důvodné, pokud napadá podřadění skutku obviněného, záležejícího v tom, že se domáhal rekursem a žalobou zrušení exekuce vyklizením bytu, vedené proti P-ovi a jeho manželce, povolené na základě soudního smíru, při jehož uzavření sám spolupůsobil jako P-ův právní zástupce. Obviněný jak v rekursu tak i v žalobě o nepřípustnost exekuce odporoval soudnímu smíru hlavně námitkou, že je smír neplatný, poněvadž byl uzavřen o soukromoprávních nárocích před soudcem trestním, jemuž nebylo propůjčeno votum ve věcech civilních, a že smír uzavřel pouze P., ač spolunájemkyní bytu, k jehož vyklizení se pod exekucí zavázal, byla i jeho manželka, od níž neměl zmocnění k uzavření smíru. Podle stálé judikatury nejvyššího soudu jako soudu odvolacího v kárných věcech advokátů a kandidátů advokacie (rozh. čís. 14 dis., 46 dis., 57 dis., 77 dis., 222 dis., 234 dis., 275 dis., 320 dis., 360 dis. Sb. n. s.) jest nepřípustné, aby advokát, jenž spolupůsobil jako zástupce obou nebo jedné ze stran při uzavírání smlouvy (smíru), uplatňoval později neplatnost této smlouvy (smíru). Nesejde na tom, zda byly advokátovi okolnosti, které činily smlouvu (smír) neplatnou, známy již v době, kdy smlouva byla uzavírána, či zda se o nich dověděl teprve později. I kdyby tedy obviněnému nebyly původně známy okolnosti, jimiž později dokazoval neplatnost smíru, bylo přec závadné uplatňovati onu námitku. Neboť i v tomto případě, jak správně uvedla kárná rada, porušil obvi-

něný všeobecně uznanou zásadu, že advokát nesmí bráti v pochybnost platnost svého díla. Kárná rada posoudila věc správně, shledala-li v tomto jednání obviněného skutkovou podstatu kárného přečinu zlehčení cti a vážnosti stavu.

Odvolání však nelze upříti oprávnění, pokud namítá, že kárná rada shledala neprávem kárný přečin porušení povinností povolání v tom, že obviněný poradil svému klientovi P., aby uzavřel soudní smír, o jehož právní účinnosti nebyl obviněný přesvědčen. Smírem, o nějž jde, bral na sebe klient obviněného jen závazky, které, byl-li smír neplatný, nebyl povinen plniti. Neplatnost smíru byla v podstatě výhodou pro klienta obviněného a nevýhodou jen pro jeho odpůrce, jehož zájmy nebyl obviněný povinen chrániti, ježto byl odpůrce při uzavírání smíru zastoupen právním zástupcem. Neprovinil se proto obviněný tím, že poradil svému klientovi uzavříti smír, o jehož platnosti nebyl přesvědčen, proti povinnostem advokátského stavu, najmě proti povinnostem plynoucím z ustanovení § 9 advokátního řádu, při čemž není zjištěno, že v době uzavření smíru věděl o jeho neplatnosti. Tento skutek obviněného je nerozlučnou součástí jeho skutku spočívajícího v tom, že napadal později platnost smíru, uzavřeného za jeho spoluúčasti. Sluší proto posuzovati oba skutky jako celek a sice jako kárný přečin zlehčení cti a vážnosti stavu.